

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΘΕΣΕΩΝ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

"Via Egnatia"

"Αψίδα Θριάμβου - Ποταμός Νέστος"

"Via Egnatia" POINTS OF INTEREST

"Remnants of Triumphal Arch - Nestos River"

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE

ΟΨΟΜΕΘΑ
ΕΙΣ ΦΑΙΔΡΟΥΣ

- September 2019 -

Το έντυπο αυτό δημιουργήθηκε μετά από έρευνα, χαρτογράφηση και τεκμηρίωση των σημείων ενδιαφέροντος με κείμενο, φωτογραφίες και αφήγηση, από την Επιστημονική Ομάδα «Οψόμεθα εις Φιλίππους», στα πλαίσια του έργου «Πιστοποίηση πεζοπορικού μονοπατιού Via Egnatia από την European Ramblers Association»

Ομάδα έργου

Δημήτρης Χατζηγεωργίου (Χαρτογράφηση)

Αλκμήνη Παπαϊωάννου (Οπτικός Σχεδιασμός)

Αγγελική Κόμισιου (Ιστορική Τεκμηρίωση & Αφήγηση)

Ιωάννης Μηλιάδης (Φωτογραφική Τεκμηρίωση)

Ιουλία Αποστόλου (Υπεύθυνη Έργου)

Αθηνά Ιωαννίδου (Υπεύθυνη Χρηματοδότησης)

Για περισσότερες πληροφορίες

ΟΨΟΜΕΘΑ
ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ

info@opsometha.org
www.opsometha.org
tourism@opsometha.org

**-Αψίδα του Θριάμβου – Ερείπια –
Είσοδος στη χώρα των Φιλίππων.
-Remnants of Triumphal Arch – Beginning of Philippi land**

24.256818°, 41.025899°

Μέσα στην πεδιάδα, στη μέση ενός χωραφιού τα υπολείμματα ενός θριαμβικού τόξου υποδεικνύουν την πορεία της Εγνατίας και το ακριβές σημείο που εισερχόταν κανείς στην επικράτεια της πόλης των Φιλίππων. Μετά τη Μάχη των Φιλίππων (42π.Χ), τη μεγαλύτερη μάχη στην ιστορία του ρωμαϊκού εμφυλίου πολέμου κι όταν η πόλη γίνεται επίσημη Ρωμαϊκή αποικία στήνεται εδώ ένα μεγάλο θριαμβικό τόξο με πλάτος 5μ και ύψος που τα σωζόμενα τμήματα δεν μας επιτρέπουν να υπολογίσουμε με ακρίβεια. Αυτήν την πύλη αντίκρυζαν όσοι έρχονταν από τη Ρώμη στην Colonia Julia Augusta Philippiensium μια ρωμαϊκή αποικία στην Ελλάδα που έμελλε να γίνει η Πύλη του Χριστιανισμού στην Ευρώπη.

On the plain, in the middle of a field the remnants of a triumphal arch make clear the route in which Via Egnatia was coming to the city. After the battle of Philippi (42b.C), the biggest battle in Roman Civil War and when Philippi become an official roman colony a triumphal arch, 5m. wide, is erected here. This is the gate that travelers would see coming from Rome to Colonia Julia Augusta Philippiensium, a roman colony in Greece that became the gate for Christianity to Europe.

-Ποταμός Ζυγάκτης.
-River Zygaktis

24.271795°, 41.028582°

Ένα μικρό, ήσυχο ποτάμι από μια μεγάλη πηγή που υδροδοτούσε την αρχαία πόλη. Συνδέεται με το μύθο της Περσεφόνης που εδώ, στο Νύσιο πεδίο έπαιζε όταν άνοιξε η γη και ανέβηκε ο Άδης. Το ποτάμι πήρε το όνομά του κατά τον Αππιανό, από τον άξονα της άμαξας του θεού του Κάτω Κόσμου που έσπασε εδώ κατά την εσπευσμένη φυγή του. Στα ρωμαϊκά χρόνια μια άλλη γυναίκα, η Λυδία γοητευμένη από το κήρυγμα του Παύλου φάνηκε έτοιμη να βαπτιστεί στη Νέα Ζωή. Το μικρό ποτάμι που μέχρι τότε είχε συνδέσει το όνομά του με τον Κάτω Κόσμο βαπτίστηκε Νέος Ιορδάνης και έγινε η υπόσχεση για την Αιώνια Ζωή.

A small quiet river coming from a big spring that was watering the ancient city. It is related to the myth of Persephone who was playing here, at Nysio land when Hades came from the Under World. According to roman writer Appian the river was named after the wheel of the chariot of Hades that broke here while he was trying to escape after the kidnapping. In roman time another woman, Lydia, captivated by Paul's preaching appeared to be ready to be baptized to the New Life. This small river that until that time was related to the Under World was now called a New Jordan and a promise for the New Life.

-Είσοδος στο Βαπτιστήριο Αγίας Λυδίας Φιλιππησίας
-Entrance to Lydia's Baptistry

24.278414°, 41.019769°

Τη δεκαετία του '70 η Ορθόδοξη Εκκλησία ανακηρύσσει την Πορφυροπώλιδα Λυδία εκτός από Ισαπόστολο και ως Αγία. Τότε η Μητρόπολη Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου διαμορφώνει τον ποταμό στον οποίον βαπτίστηκε ως ένα ανοικτό Βαπτιστήριο και δίπλα του χτίζει έναν ναό στα πρότυπα των πρώτων χριστιανικών βαπτιστηρίων. Το οκτάγωνικό του σχήμα και η μαρμάρινη επένδυση θυμίζουν το μεγαλείο των μεγάλων πρωτοχριστιανικών ναών που βρίσκονται στον αρχαιολογικό χώρο. Η τοιχογράφηση και τα ψηφιδωτά εικονογραφούν το ταξίδι του Παύλου εδώ και τα εξάισια βιτρώ παραπέμπουν στα υαλόφρακτα των εκκλησιών του αρχαιολογικού χώρου. Βρέφη και ενήλικες βαπτίζονται ακόμα στο χώρο αυτό ακολουθώντας το παράδειγμα της Λυδίας ενώ χριστιανοί από όλον τον κόσμο συναντώνται εδώ με κοινό παρاناομαστή τον Απόστολο Παύλο.

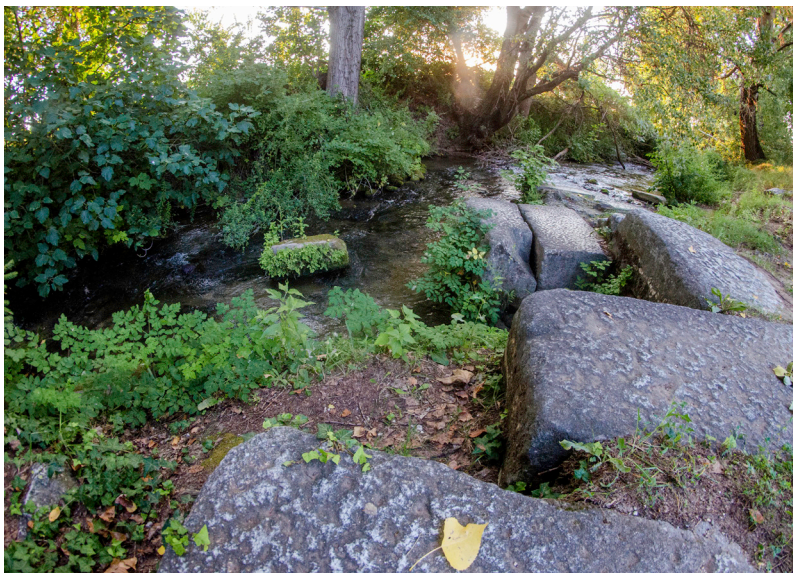

In 70's the Orthodox Church canonized the purple – seller Lydia as Saint Lydia and equal to Apostles. Then, the local bishopric put the river where she was baptized into shape of an open Baptistry. Close to it a new temple is built similar to the early Christian baptisteries. The octagonal shape and the marble covering goes back to the early Christian temples of the site. The wallpaintings and the mosaics depict Apostle Paul's trip here and the wonderful stained glass remind us the glassware remnants of the site. Babies and adults are still baptized to be Christians following the example of Lydia while Christians of different dogma meet each other here thanks to Paul.

-Ερείπια γέφυρας στον ποταμό Ζυγάκτη
-Remnants of a roman bridge in river Zygaktis

24.276609°, 41.020584°

Στις όχθες και στον πυθμένα του ρηχού αυτού ποταμού διάφορα ευρήματα επιβεβαιώνουν τη συνεχή χρήση του. Στο σημείο αυτό μεγάλες μαρμάρινοι λαξευμένοι λίθοι που αποτελούσαν τη μια βάση γέφυρας φαίνεται να εισβάλλουν μέσα στο ποτάμι. Λίγο παραπέρα μέσα στη βλάστηση διάσπαρτα ερείπια παραπέμπουν σε κάποιο πρωτοχριστιανικό βαπτιστήριο. Μετά την καταστροφή ή εγκατάλειψή τους όλες αυτές οι κατασκευές χρησιμοποιήθηκαν είτε ως απλό οικοδομικό υλικό είτε άλλαξαν εντελώς ρόλο. Έτσι το ποδαρικό αυτό της ρωμαϊκής γέφυρας ήταν ένα από τα σημεία που οι ντόπιες γυναίκες έρχονταν να πλύνουν και να απλώσουν τα ρούχα τους εδώ στο ποτάμι.

At the river side and in the bottom of this shallow river several finds verify the continuous use of it. At this spot big marble squared slabs, foundation of a bridge, go through the river. Some meters away hidden by the flora different parts of a building look like an early Christian baptistery. After being destroyed or abandoned these structures were used in other way or just as a building material. So this base of the bridge crossing the river, for the women of the previous centuries was an ideal place for their laundry in river.

-Ρωμαϊκό Νεκροταφείο – Ερείπια Αρχαίας Εγνατίας
-Roman cemetery – Remnants of restored Via Egnatia.

24.277255°, 41.020512°

Έξω από την πόλη των Φιλίππων μια συστάδα ρωμαϊκών τάφων υπενθυμίζει τη θέση των νεκροταφείων, εκτός των τειχών. Πέτρινες σαρκοφάγοι, λατινικά ονόματα και σύμβολα ιερά και εξουσίας καθώς και η θεμελίωση ενός ηρώου φανερώνει τον παγανιστικό χαρακτήρα των ταφών αυτών. Εξάλλου η «ανακαινισμένη» Εγνατία οδός που περνάει από δίπλα τους δείχνει ότι ο μόνος τρόπος να κερδίσουν οι νεκροί την «αιώνια ζωή» μια και δεν πίστευαν στην Ανάσταση, ήταν να εξασφαλίσουν την αιώνια φήμη χάρη στις κουβέντες των περαστικών οδοιπόρων.

Out of the city of Philippi a group of roman graves shows us the right place of a cemetery: out of the walls. Marble coffins (sarcophagus), latin names and symbols of holiness and power as well as the foundation of a memorial monument reveals that they used to belong to pagans. Besides the fact that the renovated in Ottoman time Via Egnatia is above them shows the only way for these dead people to win an eternal life. Since they didn't believe in Resurrection that would be gained thanks to the chatting of the passers-by.

-Θέση εισόδου προς Αρχαιολογικό Μουσείο Φιλίππων
-Entrance of Archaeological Museum of Philippi

24.282165°, 41.014177°

Χτισμένο το 1963 σε σχέδια του Δ.Φατούρου και του Ι.Τριανταφυλλίδη το μικρό αυτό κτίριο φιλοξενεί κάποια από τα ευρήματα της αρχαίας πόλης αλλά και από τα νεκροταφεία της καθώς και από την αρχαιολογική θέση στο Ντικιλί-Τας. Στο ισόγειο μπορεί να δει κανείς εκθέματα από τα προϊστορικά ως τα πρώτα ρωμαϊκά χρόνια ενώ στον όροφο τμήματα από τα χριστιανικά κτίρια της πόλης. Ανάμεσά τους ενδεικτικά νομίσματα από το νομισματοκοπείο του Φιλίππου του Β' και ένα ηλιακό φορητό ρολόι του 4ου αι.μ.Χ.

Built in 1963 this small building is an exhibition of some of the finds from the city and the cemetery as well as the prehistoric settlement of Ntikili Tash. At the ground floor one can see finds from prehistory to early roman time while on the first floor parts of the Christian city are shown. Among them some coins from Philip's mint as well as a solar portable clock of 4th c. AD.

-Ερείπια αρχαίας Εγνατίας – Αρχαιολογικός χώρος Φιλίππων
-Remnants of Via Egnatia in the Archaeological site of Philippi

24.283801°, 41.012933°

Ένας από τους λόγους που η Unesco ανακήρυξε τους Φιλίππους μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς είναι ότι είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα ρωμαϊκής επαρχιακής πόλης ως προς την οργάνωση και την πολεοδομία της. Μια μικρή Ρώμη μακριά από την Ρώμη. Έτσι, το κέντρο της διασχίζει η *decumanus maximus* η κεντρική αρτηρία της πόλης με αρχικό πλάτος 9μ. Ένα μεγάλο μέρος του χρόνου που οι βάλτοι έφταναν ακριβώς έξω από την πόλη ο δρόμος αυτός ήταν η Εγνατία οδός. Το οδοστρώμά της με μεγάλες τετραγωνισμένες πέτρες φέρει τα ίχνη των αμαξών που διασχίζοντας τα 550 μίλια της διαδρομής Δυρράχιο – Βυζάντιο περνούσαν από την *Colonia Julia Augusta Philippiensium*.

One of the reason that this site is a Unesco World Heritage Monument is that it has been a very good example of a roman provincial city concerning its infrastructure and urban plan. It is a small Rome out of Rome. *Decumanus Maximus* a road of original width of 9m. crosses the center of the city. For a long period of the year where marshes were just out of the city this road was *Via Egnatia*. Its floor made of big, well- worked , squared stones still preserves the tracks from the wheels of the carts that driving 535 miles from Dures to Byzantium (Instabul now) they were passing from *Colonia Julia Augusta Philippiensium*.

**-Αρχαίο θέατρο Φιλίππων –
Θέση εισόδου στον αρχαιολογικό χώρο
-Theater of Philippi – Entrance of the site.**

24.287793°, 41.012739°

Το κέντρο μιας πόλης που ιδρύθηκε από τον Φίλιππο τον Β' το 356π.Χ και εγκαταλείφθηκε οριστικά με την Οθωμανική κατάκτηση τον 14ο αι. 1700 χρόνια κατοίκησης πολύ σημαντικά για την ελληνική, τη ρωμαϊκή και τη χριστιανική ιστορία. Τα ερείπια των δημόσιων κτιρίων μας ταξιδεύουν στις διάφορες εποχές. Το θέατρο που έχτισε ο Φίλιππος και μετέτρεψαν σε αρένα οι Ρωμαίοι, οι μεγάλες εκκλησίες που έχτισαν οι χριστιανοί πάνω από αρχαίους ναούς και το Γυμνάσιο της πόλης, το Forum και η εμπορική αγορά της πόλης που κάποτε η πορφυροπώλης Λυδία θα διατηρούσε κατάστημα καθώς και ο χώρος της επισκοπής με την οκτάγωνη εκκλησία, το Βαπτιστήριο και τα λουτρά για τους προσκυνητές. Ανάμεσά τους ένα κτίριο που ξεκίνησε ως δεξαμενή νερού κι άλλαξε χρήσεις ώσπου η μνήμη και η πίστη των ανθρώπων το μετέτρεψε σε εκκλησία αφιερωμένη στον Απόστολο Παύλο που φυλακίστηκε εδώ.

The center of a city founded by Philip the 2nd in 356 BC and finally abandoned during the ottoman occupation in 14th c. 1700 years of habitation , very important for Greek, Roman and Christian history. There are remnants of several public buildings of different periods. The theater built by Philip and converted to an arena by the Romans, the big churches built by the Christians on the remnants of temples and the Gymnasium, the Forum and the Market where once the purple seller Lydia would had a shop as well as the bishop's area with the Octagon Cathedral , the Baptistry and the baths for the pilgrims. Among these ,a building first built as a water cistern that had other uses after this first until the memory and the faith of people changed it to a church dedicated to Paul that was imprisoned here.

-Περιοχή διεξαγωγής της Μάχης των Φιλίππων -Battlefield of Philippi Battle

24.259364°, 41.018557°

Έξω από την πόλη, ανάμεσα στους βάλτους και τις πλαγιές της ακρόπολης των Φιλίππων δύο ρωμαϊκοί στρατοί συγκρούονται στη μεγαλύτερη μάχη του ρωμαϊκού εμφυλίου πολέμου. Περισσότεροι από 200 χιλιάδες στρατιώτες μοιρασμένοι ανάμεσα στους Δημοκρατικούς υπό τον Βρούτο και τον Κάσσιο και τους εκδικητές του φόνου του Ιουλίου Καίσαρα Μάρκο Αντώνιο και Οκταβιανό. Ένα φάντασμα είχε προειδοποιήσει τον Βρούτο για την κακή έκβαση της μάχης. Ίσως γι' αυτό και θέλοντας να προστατεύσει τους στρατιώτες του από τη σφαγή ανέβηκε στο λόφο, απήγγειλε τους στίχους του Ευριπίδη: «Τον αίτιο των συμφορών μη τον ξεχάσεις Δία!» και έπεσε πάνω στο ξίφος του. Με τον θάνατο του Βρούτου ο στρατός του προσχώρησε στο στρατό της Τριανδρίας μετά από έναν ολόκληρο μήνα μαχών και συγκρούσεων.

Out of the city, between the marshes and the slope of the citadel of Philippi two roman armies fight one against another in the biggest fight of the roman civil war. More than 200 thousands soldiers shared between the Republicans by Brutus and Cassius and the revengers of the Julius Caesar's assassination, Mark Antony and Octavian. A ghost had warned Brutus for the bad result of the battle. Maybe for this reason and because he wanted to protect his soldiers from being killed, he climbed the hill, he recited the lyrics of Euripides tragedy : "Oh Zeus!.. Don't forget the cause of this disaster" and dropped himself on his sword! After Brutus death his soldiers went to the army of Mark Antony and Octavian ending a whole month of battles.

**-Θέση τρίκλιτης βασιλικής “extra muros” - Πλατεία Κρυνίδων
-Three – aisled Basilica – Square of Krinides village**

24.292362°, 41.011842°

Στο κέντρο του σύγχρονου προσφυγικού χωριού , τη δεκαετία του '50, εκεί που θα χτιζόταν μια μικρή βιοτεχνία ο Στ. Πελεκανίδης ανασκάπτει μια εκκλησία που πρωτοχτίστηκε τον 4ο αι. μ. Χ. Πρόκειται για την εκκλησία των νεκροταφείων της πόλης των Φιλίππων πάνω στα οποία οι πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν μετά το 1923 έχτισαν τα σπίτια τους. Ίσως να είναι η πρώτη εκκλησία που έχτισαν οι χριστιανοί των Φιλίππων μόλις ο Διοκλητιανός διακήρυξε το διάταγμα της ανεξιθρησκίας. Κάτω από το δάπεδό της δεκαέξι ιερείς και επιφανείς χριστιανοί πολίτες της πόλης αναπαύονταν έχοντας χαραγμένες ή «κεντημένες» τις ευχές, τις προσευχές και τις «κατάρες» τους. Χάρη σ' αυτές ένας μεγάλος ανοικτός χώρος που περιβάλλεται από καφέ και καταστήματα εστίασης προσφέρει τη δυνατότητα αναψυχής για ντόπιους και επισκέπτες.

At the center of the modern village in 50's while building a small industry the archaeologist St. Pelekanidis excavated a church first built in 4th c. AD. Actually this was the church of the cemetery of the ancient city of Philippi on which the village was built in 1923. Probably this was the first church that the Christians of Philippi built soon after the Religion Freedom announced in 4thc. Under the floor of this basilica 16 priests and renowned citizens of the ancient city were “sleeping” with their wishes, prayers and also curses inscripted on their side. Thanks to those nowadays there lies a big square surrounded by café and restaurants for both locals and visitors.

-Ντικιλί Τας – Θέση προϊστορικής κατοίκησης -Prehistoric settlement of Ntikili Tash

24.309478°, 41.010149°

Στο πέρασμά τους από τον νομαδικό στο γεωργοκτηνοτροφικό τρόπο ζωής οι κάτοικοι της περιοχής την 7η χιλιετία π.Χ εγκαταστάθηκαν εδώ σ'έναν τόπο παραδείσιο.Ένας χαμηλός λόφος, μια πηγή με φρέσκο νερό στην άκρη της πεδιάδας και μια λίμνη (τώρα αποξηραμένη) που μαζί με τους γύρω βάλτους δημιούργουσε έναν πλούσιο βιότοπο.Όπου και να κοιτάξεις τροφή! Στα «στρώματα καταστροφής» της ανασκαφής Γάλλοι και Έλληνες αρχαιολόγοι ανακαλύπτουν άφθονα υπολείμματα αυτής της « πλούσιας» προϊστορικής ζωής. Ανάμεσα σε απανθρακωμένους σπόρους, οστά ζώων και ίχνη ύφανσης, στον πάτο ενός αγγείου συνθλιμμένοι σπόροι σταφυλιού – το παλαιότερο δείγμα οινοποίησης στην Ευρώπη! Τι ζύμωση ετοιμάζανε; Για ποια γιορτή που χρόνια αργότερα θα λεγόταν διονυσιακή; 7000 χρόνια πριν από σήμερα που τα κρασιά αυτού του τόπου αναγνωρίζονται και βραβεύονται διεθνώς!

On their transition from nomadic way of life to the agricultural one pre-historic people of this area in 7th millennium BC settled down here at a place like Eden. A low mound , a spring of fresh water at the side of a plain and a lake (dried out now) that formed a rich wetland. Wherever one can see, he finds food. Among the different layers of excavation French and Greek archaeologists find a lot of remnants of that “rich” prehistoric life. Burnt seeds, animal bones, weaving tools and seeds of smashed grapes on the bottom of a vessel were found. The older traces of wine producing in Europe! What frumentation were they preparing? For what feast that years later would be called Bacchus’ feast? 7.000 years before today that the wine of this region is world recognized and awarded!

**-Θέση επιτύμβιας ρωμαϊκής στήλης. Ορθόπετρα
-Roman Funeral Stone**

24.311334°, 41.012336°

Στέκεται εκεί για 2000 χρόνια, στην ίδια θέση που ο Ρωμαίος στρατιωτικός Caius Vibius Quartus ζήτησε να στηθεί μετά το θάνατό του για να του χαρίσει αιώνια φήμη. Η Ορθόπετρα ή Ντικιλί-Τας όπως καλούνταν στα χρόνια της Οθωμανικής κυριαρχίας σηματοδοτούσε για εκατοντάδες χρόνια μια στάση κι ένα πανδοχείο πάνω στο δρόμο της Εγνατίας. Έδωσε το όνομά της στην παρακείμενη προϊστορική θέση που κατοικήθηκε από την 7η χιλιετία π.Χ και ο θρύλος την συνέδεσε με το παχνί του Βουκεφάλα γι' αυτό και οι γυναίκες πριν χρόνια σκάλιζαν την πέτρα να πάρουν από τη.. «δύναμή» της για τα παιδιά που θα γεννήσουν!

For 2000 years this stone is standing there at the same place that the Roman veteran Caius Vibius Quartus asked to be erected after his death in his eternal memory. The standing Stone or Ntikili Tash as it was called in ottoman time for hundreds of years it was the sign for a stop on Via Egnatia. It also gave the name to the nearby prehistoric settlement from 7th millenium and according to the local legend it was the feeding place for the horse of Alexander the Great so the women, years ago, used to scratch and eat the stone to take magical power for their childbirth!

-Ερείπια γέφυρας Ρωμαϊκής Εγνατίας
-Remnants of Roman Bridge on Via Egnatia

24.334329°, 40.993449°

Η συνεχής καλλιέργεια στην περιοχή, άλλοτε καπνού, άλλοτε σιτηρών και λαχανικών «ξήλωσε» κάθε ίχνος ρωμαϊκού οδοστρώματος. Σ' αυτό το σημείο παρόλ' αυτά μια ρωμαϊκή γέφυρα δηλώνει την πορεία της οδού. Στα νότια του δρόμου, δυο μικρά προσφυγικά χωριά έχουν πάρει το όνομά τους από οικισμούς που οι αρχαίοι συγγραφείς αναφέρουν αλλά η αρχαιολογική έρευνα δεν έχει ταυτίσει ακόμα. Το Δάτο και το Πολύστουλο υπενθυμίζουν τον πλούτο της περιοχής σε χρυσό, γη και αρχιτεκτονική.

The systematic cultivation of tobacco, cereals and vegetables in the area has destroyed any sign of the roman road surface. In this spot, nevertheless a roman bridge implies the way of the road. At the south of it two small villages of Greek refugees of 1923 carry the names of some ancient cities that ancient writers refer but the archaeological research hasn' t identified with a settlement. Dato and Polustulo remind us of the wealth of the area coming from gold, land and ancient Greek and Roman ruins!

**-Θέση γέφυρας αρχαίας Εγνατίας –
Εγκιβωτισμένη κάτω από την Εθνική οδό Ε.Ο.12
-Remnants of roman bridge on Via Egnatia –
Under the high way 12.**

24.354392°, 40.967600°

Κινούμενος σε αγροτικό δρόμο ο οδοιπόρος της Εγνατίας στο σημείο αυτό περνά από άλλη μια ρωμαϊκή γέφυρα. Σήμερα η γέφυρα αυτή είναι μέρος ενός αγροτικού δικτύου έργων που αποτελούνται από κανάλια και άλλες τσιμεντένιες γέφυρες. Στα χρόνια του Φιλίππου και των Ρωμαίων η περιοχή ήταν επίσης γεμάτη από τέτοια έργα αφού λίγο παρακάτω κατέληγαν όλα τα νερά που στράγγιζαν από τα γύρω βουνά στη μεγάλη λίμνη και τα γνωστά τενάγη των Φιλίππων. Νερά από ρεματιές και πηγές που κυλούσαν περιστασιακά, τροφοδοτούσαν το βιότοπο που σχηματιζόταν εδώ επιβαρύνοντας πολλές φορές το κλίμα της περιοχής.

Walking on a rural road the traveller of Egnatia walks above another roman bridge. Today the old bridge is part of the local rural road and drainage network consisting of ditches and bridges. At Philip's and at roman time the area had also such works since all the water from the nearby mountains was coming through here to the lake and the famous marshes of Philippi. Fresh water was feeding this wetland. Sometimes that made an intolerable climate.

**-Θέση Γέφυρας Αρχαίας Εγνατίας – Εγκιβωτισμένη σε αγωγό ομβρίων υδάτων κάτω από την Εθνική Οδό.
-Remnants of roman bridge built by the gutter under the high way.**

24.357774°, 40.963983°

Εγκιβωτισμένη σε αγωγό ομβρίων υδάτων κάτω από την Εθνική Οδό. Έξω από τον Αμυγδαλεώνα, κάτω από το σύγχρονο οδόστρωμα, πάνω από ένα κανάλι για τα νερά που περιστασιακά χύνονται στην πεδιάδα μια ρωμαϊκή γέφυρα συνεχίζει να «κρατά» το δρόμο. Ένα λίθινο τόξο που στην κεντρική πέτρα – κλειδί έχει διακοσμημένο ένα ρόδακα είναι ορατό αν ο επισκέπτης αψηφήσει τη βλάστηση του καναλιού και την κατωφέρειά του. Στο σημείο αυτό ο ρωμαϊκός δρόμος βρίσκεται στα νότια του σημερινού ενώ σε άλλα βόρεια αφού περιστασιακά η περιοχή βάλτωνε και οι ταξιδιώτες και τα οχήματά τους έπρεπε να βρίσκουν σταθερότερο έδαφος.

Out of the village of Amygdaleonas under the modern road surface , over a ditch for the water occasionally flown to plain, a roman bridge still holds the road above it. The visitor can see a beautiful stone arch with a rosette curved on the key stone if he can defy the weeds and the steep slopes of the ditch. At this point on the roman road goes to the south side of the modern road since while in other areas it goes to the north side. This is because for a long season every year the place was being turned to marshes so travelers and carts should always find a solid ground.

**-Θέση εύρεσης Ρωμαϊκού οδοδείκτη –
μιλιάριον Αμυγδαλεώνα
-Point of milestone found at Amygdaleonas village.**

24.357152°, 40.963718°

Μέχρι σήμερα στη διαδρομή από το Δυρράχιο στον Έβρο έχουν βρεθεί 38 μιλάρια από τα 535 που υπολογίζονται. Μόνο δύο από αυτά αναφέρουν τον κατασκευαστή της Εγνατίας. Το ένα βρέθηκε έξω από τη Θεσσαλονίκη και το άλλο εδώ, στην αυλή ενός σπιτιού, στον Αμυγδαλεώνα. Γάιος Εγνάτιος Γαΐου ανθύπατος Ρωμαίων, Διοικητής της Μακεδονίας στο β΄ μισό του 2ου αι. π.Χ και υπεύθυνος για το μεγάλο αυτό έργο. Οι προδιαγραφές των μιλιαρίων είναι ίδιες στο μέγεθος, το κείμενο και τη γραμματοσειρά. Εδώ το μιλίARIO βρέθηκε *in situ*, στην αρχική του, δηλαδή, θέση κι έτσι ξέρουμε ότι από τα 138εκ. του ύψους του τα 75 εκ. εξείχαν πάνω από το έδαφος. Το υπόλοιπο ήταν βυθισμένο για την στήριξή του στο δυτικό άκρο του δρόμου που είχε πλάτος 3,80μ. Στην πίσω πλευρά ήταν χαραγμένος ο αριθμός 6 δηλώνοντας την απόσταση από τους Φιλίππους στο δρόμο προς τη Νεάπολη.

So far the archaeological research has found 38 milestones (road signs) from the 535 estimated to be curved from Durres to Evros on Via Egnatia. Only two of them are referred to the constructor of the road. One was found out of Thessaloniki and the other here, at the yard of a house at Amygdaleonas. Gnaius Egnatius, son of Gaius, proconsul of Romans. Roman ruler of Macedonia at 2nd c BC and responsible for this important work. The two milestones have the same standards at size, text and font. At Amygdaleonas the milestone was found *in situ*, at the original place so we know that half of its height (1.38m) was deep in the ground at the west side of the road, 3.80m wide. At the back side number 6 shows the distance in miles from Philippi to Neapolis.

-Αρχαία Θέση υδροληψίας και ανάνηψης
-Rest and watering place on Via Egnatia

24.359958°, 40.950474°

Η θέση αυτή που τώρα βρίσκεται εκτός δρόμου κάποτε ήταν πηγή και πανδοχείο πάνω στο σταυροδρόμι της Εγνατίας και ενός άλλου δρόμου που ένωνε την Καβάλα με την Αμφίπολη από την κάτω πλευρά του Παγγαίου. Διάσπαρτα στόμια πηγαδιού διατηρούν τα σημάδια από την πολύχρονη χρήση τους, αρχαίοι χάρτες επισημαίνουν τη θέση αυτή κι ένας βυζαντινός δούκας ,ο Βασιλάκιος στα 1078 έδωσε το όνομά του στο λόφο αυτό αφού εδώ πλήρωσε το τίμημα για την αποστασία του χάνοντας το φως του.

This spot now being out of any road network was once a spring and an inn on a crossroad between Via Egnatia and another seaside road from Kavala to Amfipolis. Several mouthpieces of wells, full of traces of many years' use were found here. The place is mentioned in many roman maps. From Byzantine time till today the place has the name Vasilaki's spring because here a byzantine duke , Vasilakios was punished for his not being loyal to the emperor by losing his sight.

**- Αρχή σωζόμενου τμήματος λιθόστρωτου Εγνατίας –
Ανατολικά του οικισμού Σταυρού.
-Beginning of remnants of Via Egnatia –
East of Stavros village.**

24.370557°, 40.946549°

Το ίχνος του παλιού δρόμου χάνεται στα όρια του οικισμού του Σταυρού. Μετά το 1922 Έλληνες πρόσφυγες διωγμένοι από τις αρχικές τους εστίες στη Μαύρη Θάλασσα έφτασαν ταλαιπωρημένοι εδώ. Έκτισαν πάνω στον παλιό δρόμο, χρησιμοποίησαν τις πέτρες του για τα δικά τους σπίτια και ονόμασαν το χωριό Σταυρό υποδηλώνοντας τη θέση του στο δρόμο. Σήμερα οι απόγονοί τους φροντίζουν αυτό το κομμάτι έχοντας διαμορφώσει μια «δροσερή» παιδική χαρά αλλά κι ένα κτίριο όπου ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού στεγάζει τις δικές του πολιτιστικές εκδηλώσεις και φιλοξενεί άλλες ενώνοντας έτσι αυτόν το δρόμο με την ιστορική διαδρομή πολλών ανθρώπων.

The traces of the old road wipe out where the new village of Stavros begins. After 1922 Greek refugees away from their homes around Black Sea they came here. They built their first houses on the floor of the old road using its stones. Today their descendants take care of this part by having built a playground and a building for the events of the local cultural club and those of other clubs signifying the historical routes of many people.

**- Διακοπή λιθόστρωτου τμήματος αρχαίας Εγνατίας
από την εθνική οδό Δράμας – Καβάλας Ε.Ο 12.
-End of remnants of Via Egnatia on high way Drama-
Kavala 12.**

24.373326°, 40.944415°

Από τη μια πλευρά η ενδοχώρα και από την άλλη τα παράλια. Κοιτώντας προς το βορρά αντικρύζει κανείς τη μεγάλη πεδιάδα των Φιλίππων. Μέχρι το 1930 το μεγαλύτερο μέρος καλυπτόταν με νερά. Ως την εποχή του Φιλίππου του Β' (4ος π.Χ.) η περιοχή ήταν σχεδόν απροσπέλαστη για τους Έλληνες αφού οι ντόπιοι Θράκες ήταν οι κυρίαρχοι. Το 356 π.Χ. ο Φίλιππος ενσωματώνει αυτό το κομμάτι στο μακεδονικό βασίλειο, συνενώνει όλα τα μικρά χωριά αυτής της πεδιάδας με την ονομασία Φίλιπποι και ενώνει οδικά και ουσιαστικά αυτό το κομμάτι με την υπόλοιπη Ελλάδα. Κοιτώντας προς τη θάλασσα βλέπει κανείς την Θάσο από όπου οι πρώτοι Έλληνες άποικοι, τον 7ο αι. έφτασαν εδώ συγκρούστηκαν και συναλλάχτηκαν με τους ντόπιους Θράκες αναζητώντας χρυσό, ξυλεία και εύφορη γη!

The mainland at one side and the coast to the other. Looking to the north one attends the big plain of Philippi. Until the drainage works of 1930 most of this land was a wetland. Until Philip the 2nd's time (4thc BC) this area was difficult approachable for most Greeks since the local Thracians were the dominants. In 356 BC Philip the 2nd makes this area part of the Macedonian kingdom, joins all the small villages of the area to a political center that Philippi were and links this part to the rest of Greece. Looking towards sea, one can see Thassos island where from the first Greek colonists came here fighting and exchanging with the local Thracians in order to gain gold, timber and fertile land.

**-Αρχή σωζόμενου λιθόστρωτου Αρχαίας Εγνατίας
προς ο σημερινό οικισμό της Καβάλας.
-Beginning of remnants of Via Egnatia to Kavala**

24.377545°, 40.939649°

Πλησιάζοντας στο ψηλότερο σημείο του λόφου του Αγ. Σίλα το σύγχρονο δίκτυο των δρόμων έχει οριστικά σβήσει τον παλιό δρόμο αφού ανάκαθεν αυτό το σημείο ένωνε την πόλη της Καβάλας με διαδρομές προς τη Θεσσαλονίκη, τη Δράμα και βορειότερα την Βουλγαρία, την Ξάνθη και ανατολικότερα την Τουρκία. Το τέλος της ανάβασης και το πυκνό δίκτυο των δρόμων υπαγορεύουν μια στάση στον περιπατητή. Μια τέτοια στάση το 49μ.Χ όταν πέρασε από εδώ ο Απ. Παύλος και ο Σίλας έδωσε το όνομα σε αυτόν το λόφο. Ένα μοναστήρι που πρωτοχτίστηκε πριν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο συντηρεί την παράδοση αυτή προσφέροντας στον επισκέπτη την ευκαιρία να ξεκουραστεί και να τιμήσει τον Απόστολο Σίλα. Αντί για τον πολυσύχναστο δρόμο ο περιηγητής διασχίζει την αυλή του μοναστηριού γεμάτη με αρχαία και νεότερα μνημεία.

Reaching at the top of Saint Silas' hill the modern road network has destroyed the old one since this place was always the meeting point of routes to Thessaloniki (West), to Drama and Bulgaria (North) and to Xanthi and Turkey (East). Reaching the top and in front of this crossroad a walker feels the need to stop. The oral tradition of the same stop that Paul and Silas had here in 49 AD gave the name to this hill. The monastery dedicated to Silas first built before World War 2 preserves this memory offering the chance for relaxing and concentration. Instead of walking on the side of the busy road the traveler crosses the big yard of the monastery full of ancient and contemporary monuments.

**-Διακοπή λιθόστρωτου ρωμαϊκής οδού - ασφαλτόδρομος.
-End of remnants of Via Egnatia – modern road.**

24.387480°, 40.941058°

Στο τέλος της σύγχρονης αστικής Εγνατίας Οδού ανάμεσα στο τσιμέντο της πόλης και το χώμα του λόφου ένας παλιός δρόμος βγάζει έξω από την πόλη από μια πολύ συντομότερη διαδρομή από αυτήν του αυτοκινητόδρομου ανάμεσα σε βότανα και φυτά που ενώνουν το κλίμα της θάλασσας με αυτό των ψηλών βουνών που βρίσκονται λίγα χιλιόμετρα παραπέρα. Οι Έλληνες τον 19ο αι. απένειμαν το μετάλλιο του Αργυρού Σταυρού στον υποδιοικητή της Δράμας Χιφζή Πασά που επισκεύασε αυτόν το δρόμο που ήταν τόσο σημαντικός για την ανάπτυξη του καπνεμπορίου. Στην πραγματικότητα ο πασάς επισκεύασε ένα δρόμο που σε κάποια τμήματά του όπως αυτό, ήταν η ρωμαϊκή Εγνατία και το μόνο ουσιαστικό πέρασμα στο λόφο του Αγίου Σίλα προς την πόλη.

At the end of Egnatia street an old route shorter than the modern highway leads out of the city. The route goes between herbs and plants from both mediterranean and continental climate since this place is just between the sea and high mountains. In 19th c. during ottoman time the Greek community honoured the Turkish ruler of the area for his repairing this road which was very important for carrying the tobacco. Actually the ottoman pasha restored the Roman Via Egnatia and at this place the only passage out of the city on the hill of St. Silas.

- Θέση Μεταβυζαντινού ναού Αγίου Ιωάννη.
- Post byzantine temple of St. John.

24.401815°, 40.937133°

Στα μέσα του 19ου αι. η Καβάλα είναι έτοιμη να αναδειχθεί σε Μέκκα του Καπνού. Ο γηγενής πληθυσμός της αλλά και όσοι έλκονται από τον ανερχόμενο πλούτο της ασφυκτιούν μέσα στα τείχη. Από το 1863 οι χριστιανοί οργανώνουν εδώ την πρώτη συνοικία τους εκτός των τειχών. Σε αυτήν την επίπεδη, ανοιχτή περιοχή μπροστά στην παραλία χτίζουν κτίρια που διαφέρουν από τα παλιά και μιμούνται τα νέα αρχιτεκτονικά ρεύματα της ελεύθερης Ελλάδας και της Ευρώπης. Συναναστρέφονται νεοφερμένους από τα μέρη αυτά, δημιουργούν επιχειρήσεις και διαμορφώνουν ένα κλίμα πλούτου και καλλιέργειας τέτοιο που ακόμα και σήμερα κάνει τους απογόνους τους με υπερηφάνεια να λένε: «Γεννήθηκα στον Αγ. Ιωάννη».

In the middle of 19th c. Kavala is ready to become the Mekka of tobacco. The locals as well as those attracted by the developing wealth need more space, out of the old city and the walls. From 1863 the local Christian community built here their first neighbourhood out of the walls. At this flat, seaside area they built buildings different to the old ones similar to the new architectural trends of liberated Greece and Europe. These Greeks are associated to newcomers from these places, they create business and built such a wealthy and cultural climate that even today makes those born in this neighborhood to be proud of it.

- Θέση Γραφείου ΕΟΤ.
- Tourist information Center

24.411330°, 40.936767°

Το Κέντρο Πληροφόρησης Επισκεπτών είναι ανοιχτό έξι (6) ημέρες την εβδομάδα (Δευτέρα έως Σάββατο) και οι ώρες λειτουργίας του κατά τους καλοκαιρινούς μήνες είναι 08:00 – 21:00 και κατά τους χειμερινούς 08:00 – 20:30. - Τηλ.2510 231011 - mail. touristinfo@kavalagreece.gr.

The tourist information Center is open from Monday to Saturday 8.00 -20.30 - tel. 2510231011 - mail. touristinfo@kavalagreece.gr.

- Κεντρική πλατεία Καβάλας
- Kavala - Central Square

24.411829°, 40.936604°

Πλατεία Ελευθερίας, η κεντρική πλατεία της πόλης των 70.000 κατοίκων. Έξω από τα όρια της παλιάς πόλης της Καβάλας και μπροστά από το λιμάνι, ξεκίνησε ως σημείο που βρίσκονταν τα χάνια της πόλης και πάγκοι μικροπωλητών και επαγγελματιών. Από τις αρχές του αιώνα άλλαξε πολλές φορές όνομα ανάλογα με το πολιτικό κλίμα της εποχής για να καταλήξει σήμερα να είναι το κέντρο της πόλης ανάμεσα στο παλιό και καινούριο κομμάτι της. Από εδώ ξεκινά το τρενάκι για την Παναγιά και ανεβαίνοντας την Ομονοίας φτάνει κανείς στον μητροπολιτικό ναό της Καβάλας τον Άγιο Παύλο.

The main square of the city of 70000 people. This place was initially out of the walls, out of the old city and close to the port. This was the place for the inns and the open market during the ottoman time. After the liberation a lot of names were given to this square depending on the political climate. Today it is the centre of the city and the place between the old and the new part of the city. From here one can take the local train driving to the old city or take the Omonias road to the cathedral.

**- Θέση απόβασης Αποστόλου Παύλου –
Ι. Ναός Αγ.Νικολάου.
- Apostle Paul's Step – St. Nikolas Church**

24.413258°, 40.935986°

Εδώ, μπροστά στο αρχαίο λιμάνι της Νεάπολης, αποβιβάζεται ο Απόστολος Παύλος με τους συντρόφους του το 49μ.Χ. ανταποκρινόμενος έτσι, στο κάλεσμα για βοήθεια του Μακεδόνα στρατιώτη που είδε στο όραμά του. Όταν φτάνει εδώ ο Απόστολος ο μικρός αυτός τόπος είναι απλά η αφετηρία για τους Φιλίππους, τη μεγάλη ρωμαϊκή πόλη της περιοχής. Χρόνια αργότερα, όμως, όταν ο χριστιανισμός καθιερώνεται οι Χριστιανοί τιμώντας το σημείο που ο Παύλος πρωτοπάτησε, χτίζουν μια εκκλησία και μετονομάζουν την πόλη τους σε Χριστούπολη. Στα ερείπια αυτής της εκκλησίας οι νέοι κατακτητές, οι Οθωμανοί χτίζουν το τέμενος του Ιμπραήμ Πασά τον 16ο αι. Με την απελευθέρωση το 1913 το τέμενος γίνεται εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Νικόλαο και το 2002 ο Δήμος Καβάλας για να τιμήσει τον Απ. Παύλο, τον πολιούχο του αλλά και τους χιλιάδες προσκυνητές που ακολουθούν τα βήματά του στήνει εδώ το μνημείο του. - Βίβλος :Πράξ. 16:9

It is here at the place of the ancient port of Neapolis that Apostle Paul and his companions disembark in 49 AD after a vision he had in Troas in which a Macedonian soldier was calling him for help. When Apostle Paul comes here this place is just a small port of the big city of Philippi. Years later when Christianity prevails the Christians built here a basilica as an offer to the place that Paul first walked to his way to Philippi and changed the name of their city to Christoupolis. On the remnants of that church the Ottomans in 16th c. built a mosque for Ibrahim Pasha. After the liberation in 1913, the mosque is changed to an Orthodox Church dedicated to St. Nikolas. In 2002 the Municipality of Kavala erects a monument honoring both Paul, the patron saint of the city and the thousands of pilgrims coming here following his steps. - Acts 16. 9

**- Θέση Ιστορικού και Εθνογραφικού Μουσείου Ελλήνων
της Καππαδοκίας –Νέα Καρβάλη
- Historical Museum of Kappadokia.**

24.511820°, 40.963983°

Στο κέντρο της Ν.Καρβάλης του χωριού που έχτισαν πρόσφυγες από το Γκέλβερι της Καππαδοκίας, πίσω από το Ναό του Γρηγορίου του Θεολόγου, του Ναζιανζηνού, ενός από τους Τρεις Ιεράρχες, η Στέγη Πολιτισμού της Νέας Καρβάλης ιδρύει το 1995 το Κέντρο Καππαδοκικών Μελετών και το Ιστορικό και Εθνολογικό Μουσείο του Ελληνοκαππαδοκικού Πολιτισμού. Μια μεγάλη συλλογή από ρούχα, εργαλεία, μουσικά όργανα και σπάνια βιβλία αλλά και συναισθηματικά κειμήλια όπως το αντίδωρο από την τελευταία Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στην πατρίδα των προσφύγων, του έδωσαν το 1997 από την Ευρωπαϊκή Ένωση το τίτλο «Μουσείο της Χρονιάς».

At the centre of Nea Karvali, the city that Greek refugees from Gerveri of Kappadokia of Turkey built after 1923 , in 1995 the cultural club of the city founds a museum and a Research Center for the Greek culture of Kappadokia. The museum is behind the Church of St. Gregory one of the Great Fathers for the Orthodox Church. Its collection is comprised of clothes, tools, musical instruments as well as emotional relics like the Holy Bread of the last Mass that the refugees attended at their home. The museum was awarded in 1997 the European Union Award for the best Museum in Europe.

tel: +30 2510 316192 , fax: +30 2510 316192

Time schedule: Mon- Fri 0900-1300, 1800-2030

- Θέση κάστρου Ακοντίσματος
- Akontisma castle

24.527744°, 40.965117°

Σταθμός και Φρούριο Αρχαίας Εγνατίας. Ένα από τα σημεία που η ρωμαϊκή και η σύγχρονη Εγνατία ταυτίζονται. Μετά τη Ν.Καρβάλη η σύγχρονη Εγνατία μπαίνει σε τούνελ προστατεύοντας έτσι, τη ρωμαϊκή που βρίσκεται από πάνω της. Στα νότια της οδού στο λόφο που οι Θάσιοι τον 6ο αι. π.Χ έχτισαν μια εμπορική εγκατάσταση, οι Μακεδόνες οργανώνουν ένα καλά οχυρωμένο φρούριο που στα ρωμαϊκά χρόνια γίνεται σταθμός ανεφοδιασμού (mansio). Το Ακόντισμα πολλές φορές με παραφθαρμένο το όνομά του εμφανίζεται σε όλα τα «οδοιπορικά», τους ταξιδιωτικούς, δηλαδή, οδηγούς που κυκλοφορούσαν από τα όψιμα ρωμαϊκά χρόνια για να κατευθύνουν τους πιστούς που από την Ευρώπη περπατούσαν προς τους Αγίους Τόπους. Σήμερα το όνομα διατηρεί το λαογραφικό χωριό που χτίστηκε πάνω στα ερείπια ενός χωριού που καταστράφηκε στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

This is one of the spots that Roman Via Egnatia and the modern Egnatia Road coincide. After the exit to the city of Nea Karvali the modern Egnatia Road goes under a tunnel on top of which lie the remnants of the roman one. At the south of the roman road, on top of the hill that colonists from Thassos island built a trade settlement, the Macedonians organized a fortress that in roman time is a “mansio”, an official stopping place. Akontisma is referred in all pilgrimage books written in late roman time for the pilgrims from Europe to Holy Land. In these maps Akontisma is the last stop of Egnatia in the area of Macedonia before Thrace. Today the name is referred to a folklore village built on the remnants of a village destroyed during World War 1.

- Θέση φρουρίου ρωμαϊκών χρόνων - Νέα Κώμη
- Roman Fort – N. Komi.

24.560311°, 40.972863°

Ένα από τα πολλά χωριά της πεδιάδας αυτής που το 1923 μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών δέχτηκε το νέο του πληθυσμό. Το Γενί Κιοϊ δέχτηκε 33 οικογένειες προσφύγων που έκαναν ένα μεγάλο ταξίδι από την Τουρκία όπου ζούσαν για αιώνες, στα νέα αυτά εδάφη που τους περίμεναν γεμάτα ελονοσία, τότε, και κακουχίες. Με τον καιρό έγιναν πάτρια και το χωριό μετονομάστηκε σε Νέα Κώμη. Δίπλα του ένα ρωμαϊκό κτίριο, μάλλον φρούριο της Εγνατίας ενός δρόμου που αιώνες και χιλιετίες πριν κάποιοι πρόγονοί τους ίσως είχαν ταξιδέψει αντίστροφα.

Nea Komi is one of the many villages of this plain that in 1923 received the new population of the refugees after the last war with Turkey. The village with the Turkish name Geni Kioy received 33 families that travelled from miles from Turkey where they used to live for centuries and millenniums to this new and full of malaria and bad conditions (at that time) area . Time by time this place became their home and the village was named Nea Komi (translation from the old one). Next to it there is a roman building possibly fortress of Via Egnatia , a road that probably centuries ago some of their ancestors would have travelled to the opposite direction.

- Θέση αρχαίας πόλης – Πίστυρος - Ποντολίβαδο
- Rncient city of Pistiros – Pontolivado village

24.591950°, 40.971614°

Άλλη μια καλά οργανωμένη θέση των Θασίων απέναντι από το νησί τους προκειμένου να εκμεταλλευτούν το πλούσιο υπέδαφος της περιοχής. Τα τείχη της πόλης έχουν τη σφραγίδα τους. Αντί για τον άφθονο ασβεστόλιθο της περιοχής οι νέοι άποικοι μεταφέρουν λευκό μάρμαρο από τη Θάσο για την προστασία και το κύρος της πόλης και τα «διακοσμούν» χαράσσοντας ονόματα σαν σύγχρονα γκράφιτι. Τα ευρήματα από τον οικισμό δείχνουν επεξεργασία χρυσού, αργύρου, χαλκού, σιδήρου και μολύβδου σε μια πόλη που πρώτη φορά αναφέρει ο Ηρόδοτος γιατί βρίσκεται πάνω στο δρόμο που χρησιμοποίησε ο Ξέρξης στην εκστρατεία του εναντίον των Ελλήνων, τη Βασιλική Οδό και που σε αυτό το σημείο αποτέλεσε το δρόμο πάνω στον οποίον πάτησε η ρωμαϊκή Εγνατία.

Another one well organized trade settlement of Thassos facing the island in order to exploit the rich minerals of the area. The Thassians have put their stamp on the walls of the settlement. Instead of using the abundant local limestone the new colonists carried the crystal white marble of the island for the protection as well as the prestige of the settlement. On the marble blocks ancient graffiti of names are carved while rusts from the site reveal gold, silver, copper, iron and lead procession. The city was first referred by Herodotus, the ancient historian as a city on the road that Xerxis used on his campaign against the Greeks the same way that years later became Via Egnatia.

- Πετροπηγή.
- Roman Fort – Petropigi village.

24.623482°, 40.981150°

Το «οδοιοπορικό των Ιεροσολύμων» , ο ταξιδιωτικός οδηγός των προσκυνητών προς τα Ιεροσόλυμα αναφέρεται σε έναν σταθμό με το όνομα Mutatio Purdis που ταυτίζεται με τα ερείπια ενός κτιρίου έξω από το χωριό της Πετροπηγής. Ένα τετράγωνο κτίριο διαστάσεων 100 ρωμαϊκών ποδών με προσανατολισμό που μαρτυρεί την πορεία της Εγνατίας ,χτισμένο στα βυζαντινά χρόνια εξυπηρετούσε τους ταξιδιώτες στο σημείο αυτό που δεν υπάρχει οικισμός. Χώροι διαμονής για τους ταξιδιώτες, στάβλοι και σιδηρουργείο για τα «οχήματά» τους ήταν κάποιοι από τους χώρους που δέχτηκε το κτίριο αυτό που έτσι, ως «καραβάν σεράι» χρησιμοποιήθηκε και τα πρώτα χρόνια της Οθωμανικής κυριαρχίας. Μέχρι την ανακήρυξή του σε αρχαιολογικό χώρο και την ανασκαφή του από το Νορβηγικό Ινστιτούτο της Αθήνας, τη δεκαετία του '90 ο σταθμός Purdis συνέχισε να εξυπηρετεί τα ζώα της περιοχής έχοντας μετατραπεί εξολοκλήρου σε στάβλο!

The Itinerarium Burdigalense, the travelling guide of the pilgrims travelling to Holy Land refers to a stop named Mutatio Purdis that is identified with the remnants of a building out of the modern village of Petropigi. A squared building, one hundred roman feet long, built in byzantine time was serving the travelers since there wasn't a nearby city. Its orientation reveals the way of Via Egnatia. Guest rooms, stables and ironworks for the carts were some of the rooms of the buildings used also as Karavan sary in early ottoman empire. Until its nomination as an archaeological site and its excavation by the Norwegian Institute in Athens, Purdis Stop was still serving the animals of the area having been completely turned to a stable and stall.

- **Νέος Ξεριάς**
- **Neos Xerias village – Milestone**

24.707278° , 41.025304°

Ένα καινούριο χωριό που δημιούργησαν οι οικονομικές και πολιτικές συνθήκες της Ελλάδας τις δεκαετίες του '60 και του '70. Τα μεταπολεμικά και μετεμφυλιακά προβλήματα και η παρακμή του καπνού οδήγησαν σε εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση. Οι κάτοικοι του Ξεριά, απόγονοι προσφύγων του 1923 εγκαταλείπουν το χωριό. Όσοι κάποια στιγμή επιστρέφουν διαλέγουν ένα άλλο σημείο πιο νότια του χωριού, πιο κοντά στις πόλεις και χτίζουν το Νέο Ξεριά. Χωρίς να το γνωρίζουν το σημείο αυτό είναι πάνω στην Εγνατία Οδό στην πιο κεντρική οδική αρτηρία της περιοχής στα ρωμαϊκά χρόνια. Ένα φθαρμένο μιλιάριο που βρέθηκε εκεί και φυλάσσεται σήμερα στο Μουσείο της Καβάλας είναι ένας από τους μάρτυρες αυτού του γεγονότος.

A new village built by the political and economical situation of Greece in 60's and 70's. The post war and post civil war problems and the decline of tobacco export led to urbanisation and immigration. The villagers of Xerias that were offsprings of greek refugees of 1923 abandoned their village. Those that later came back chose another place , southern to the old village and closer to big cities and rebuilt New Xerias. It is no by chance that this new place is on Via Egnatia, the busiest road of the area at the roman time. A ruined milestone found in the area and kept at the archaeological museum of Kavala is a proof of that.

- Θέση αρχαιολογικού χώρου – Λιθοχώρι
- Archaeological settlement of Lithohori.

24.718178°, 41.041516°

Η σύγχρονη Εγνατία στο σημείο αυτό «κρύβει» από κάτω ένα μεγάλο 5χωρο κτίριο του 1ου -2ου αι. μ.Χ που ίσως σχετίζεται με τη διέλευση της ρωμαϊκής Εγνατίας. Κοντά στο κτίριο αυτό , στην άκρη του σύγχρονου δρόμου δύο ταφικοί περίβολοι της ρωμαϊκής περιόδου έφεραν στο φως σημαντικά ευρήματα και την ιστορία ενός ευγενή ιππέα της περιοχής. Ο Τίτος Γάιος Σίτας φαίνεται να είναι κάποιος διοικητής της περιοχής, θρακικής καταγωγής (Σίτας) αλλά Ρωμαίος πολίτης (Τίτος Γάιος) που σύμφωνα με τις συνήθειες των προγόνων του τάφηκε μαζί με την άμαξα του, τα δύο άλογα που την έσερναν και το βοηθητικό μαζί με όλο τον εξοπλισμό τους που αποτελείται από αντικείμενα που πρώτη φορά βρίσκονται στον ελλαδικό χώρο. Η χάλκινη διακόσμηση της άμαξας με σκηνές από άθλους του Ηρακλή (Ερυμάνθειος Κάπρος, Στυμφαλίδες Όρνιθες και Κερυνίτις Έλαφος) παραπέμπουν σε ακόμα μια αγαπημένη ασχολία του νεκρού, το κυνήγι.

At this spot under the modern Via Egnatia there is a big five-room building of 1st- 2nd c. AD possibly related to the roman road. Close to this building just at the side of the modern road two roman burial mounds reveal important finds and the story of a local aristocrat rider. Titus Gaius Sitas was probably a local administrator of Thracian origin (Sitas) and roman citizen (Titus Gaius) that according to the burial customs of his ancestors he was buried with his chariot, the two horses pulling that and an auxiliary horse as well as with all the equestrian equipment, some of which found for first time in Greece. The copper ornaments of the chariot depicting tasks of Hercules (the Wild Boar of Erymanthos, the Birds of Stymphalis and Diana's Deer) imply that he was also fond of hunting.

- Θέση ερειπίων τοίχων και κτιρίων Ρωμαϊκών χρόνων - Τόπειρος.
- Roman Building Remnants - Topiros

24.764953°, 41.085883°

Τα ερείπια της ρωμαϊκής και βυζαντινής οχύρωσης απέναντι από το χωριό Παράδεισος, αποδίδονται στη ρωμαϊκή πόλη Τόπειρος. Το όνομά της υποδηλώνει το πέρασμα του δρόμου στο σημείο αυτό πάνω από τον ποταμό Νέστο. Συνδέθηκε τόσο με τον Τραϊανό που την επανίδρυσε τον 2ο μ.Χ όσο και με τον Ιουστινιανό που προσπάθησε να την ανοικοδομήσει μετά από την μεγάλη καταστροφή που υπέστη από επιδρομή από τον Βορρά, τον 6ο αι. μ.Χ. Μέχρι την ίδρυση της Μαξιμιανούπολης κοντά στην Κομοτηνή, ήταν η μόνη μεγάλη πόλη που έλεγχε τις πεδιάδες της Ξάνθης και της Κομοτηνής ενώ ως σημαντική επισκοπή έστειλε εκπρόσωπο της στην Γ' και Δ' Οικουμενική Σύνοδο. Σήμερα είναι το κάστρο που περιμένει να αναδειχθεί απέναντι από το όμορφο χωριό Παράδεισος που υδρεύει την Ξάνθη.

The remnants of a roman and byzantine fortification opposite to the modern village Paradisos are attributed to the roman civitas/city of Topiros. The name implies the passage above river Nestos. The city was associated to Roman emperor Traianus who refounded it at 2nd c. DC as well as with emperor Justinianus who tried to rebuilt it after the attack from north tribes and the devastation they caused at 6thc AD. Until Maximianupolis city was built western to there, Topiros was the only big city controlling the big plains of the area. Being also an important bishopric Topiros sent representative to the 3rd and the 4th Christian Ecumenical Councils. Today the castle is waiting to be visitable standing opposite to the beautiful village Paradisos that offers its water springs for watering the city of Xanthi.

